

1 MAART 1927

No. 5

32e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„En evenzoo heb Ik Mijn eeuwig verbond in de wereld gezonden om een licht tot de wereld te zijn, en om eene banier voor Mijn volk en voor de Heidenen te zijn om hetzelfde te zoeken: en een boodschapper voor Mijn aangezicht te zijn, den weg voor Mij te be-reiden.”
L. en V. afd. 45:9.

WACHTER, WAT IS ER VAN DEN NACHT? *)

Schrijvende over deze verwoestende windstormen en andere rampen had Mr. Arthur Brisbane in zijn artikelen van 28 en 29 November het volgende te zeggen:

„De natuur verontrust haar kinderen over de geheele wereld, met hooge winden, aardbevingen, vloedgolven en electriche stormen. New York en Parijs, 3000 mijlen van elkaar verwijderd, worden geteisterd door een orkaan gedurende hetzelfde etmaal. Schepen worden omgeworpen op zee.

„Geweldige stormen woedden kort geleden over geheel Frankrijk, met zware regens en sneeuwvallen”.

En wederom:

„De Natuur is wreed en gevoelloos als het ware gelijk een krokodil of een ander soortgelijke schepping.

„Een wervelwind teisterde Arkansas, op 25 November (Dankzeggingsdag in de V. S.), en beroerde gezinnen die aanzaten bij den feestmaaltijd. Zeventig dooden, honderden gewonden in Arkansas, Louisiana, Mississippi en Missouri, was het rapport.

„In Cuba en Florida, het noorden en westen, en over den oceaen hebben wervelwinden hun verwoestend werk aangericht in weinige maanden.”

Een andere schrijver voegt hieraan toe: „De orkaan te Florida schokte het land, omdat zooveel schade geleden werd, maar tevens

*) Uittrekselen van een redevoering, uitgezonden over de Radio, vanuit Salt Lake City, Utah, op 26 December 1926, door Ouderling Joseph Fielding Smith.

omdat het verlies van menschenlevens tot in alle deelen zichzelf deed gevoelen. Deze catastrophie liet 20000 menschen dakloos, doodde bijna 400 personen en verwondde 6375."

Gedurende het jaar zijn er rampspoedige stormen geweest op den Grooten zoowel als den Atlantischen Oceaan, waardoor veel verlies aan het scheepsbedrijf toegebracht werd. Overstromingen bedekten van tijd tot tijd Europa, Mexico en gedeelten van de Vereenigde Staten, voornamelijk in de valleïen van de Ohio en Mississippi, waardoor millioenen in schade aangebracht werden en honderden gezinnen dakloos. Vulkanische uitbarstingen verwoestten dorpen in Hawaii en Japan.

Op deze wijze, door werkingen der elementen en de onvaste toestanden onder de naties, spreekt de Heere tot de inwoners der aarde. Duizenden levens zijn opgeofferd geworden en honderden millioenen dollars aan waarde vernietigd gedurende het jaar 1926. En, bovendien, heb ik U nog niet de helft verteld.

Een andere gebeurtenis van wonderveel belang voor de wereld is de verlossing van Palestina en de aanvang van de terugkeer der Joden. Zooals ik reeds vermeldde, zeide de Heere dat Jeruzalem vertreden zoude worden door de Heidenen totdat de tijden der Heidenen vervuld zouden zijn. Tot dien tijd zouden de Joden verstrooid zijn onder de naties. Vanaf dien tijd van de verovering van Jeruzalem door Titus, in het jaar 70, tot op het einde der wereldoorlog, was Jeruzalem vertreden zooals voorspeld. Gedurende al deze lange jaren was het geen huis voor de Joden. De bergen van Palestina waren ontbloot van hunne bosschen; de valleïen van hunne wijngaarden en vruchtbare velden, en stinkende poelen stonden waar vroeger bloeiende steden gevonden werden. Doch nu is de gezette tijd om Israël en Juda te behagen, aangebroken, en de Heer verzamelt het overblijfsel tot het land hunner vaders.

Wanneer wij Jeruzalem wederom in het bezit der Joden zien en hun land weer ten eenenmale in een staat van bloei en vruchtbaarheid, is het een teeken voor ons dat de Heere Zijn beloften aan Juda gaat vervullen ter voorbereiding Zijner komst.

In 1841 wijdde Orson Hyde, een der apostelen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het land Palestina toe voor de vergadering der Joden. Hij was daarheen gezonden door den Profet Joseph Smith met volle autoriteit dit werk te doen, opdat de vloek van het land weggenomen mocht worden. Later, in 1873, zegende een ander Apostel van de Kerk eveneens het land voor de terugkeer van het Huis van Israël. Het is van groote beteekenis dat sinds dien tijd een verandering over het land gekomen is, eenmaal aan Abraham beloofd als een erfenis voor hem en zijne kinderen voor altoos.

Sinds den grooten oorlog is het Heilige Land, door het optre-

den van het Britsche gouvernement, andermaal een Joodsche staat geworden — terzijde gezet als een plaats van inwoning voor de huiswaarts keerende Joden die voor lange jaren hun aangezicht gewend hadden naar Jeruzalem; en gebeden en geweend hadden in bijna verloren hoop dat de tijd wederom zou aanbreken wanneer de Heer zou glimlachen op Zijn volk en hun verlaten erfenis.

In verband met de vergadering der Joden, ben ik van meening dat het volgende bericht van Jeruzalem wel op zijn plaats is:

„De naakte glooiingen en valleïen van Palestina worden gesta diglijk wederom bedekt met wouden, volgens een officieel verslag dat meldt dat bijna drie millioen boomen en een millioen wijnstokken geplant zijn geworden in het Heilige Land tusschen 1920 en 1924.

„Palestina werd ontbloot van zijn bosschen vanwege Turksche onoplettendheid en slecht beheer” (en, zou ik hier toevoegen, vanwege de vloek des Heeren op dat land), „hetwelk de onbruikbaarheid van het beste land der glooiingen, alsmede de toename van malaria-moerassen in de valleïen tengevolge had.

„Het werk der bebossching ving aan veertig jaren geleden, toen de eerste Joodsche nederzettingen gevestigd werden, doch ontving meer aandacht na den oorlog, toen onder Engelsch gezag, grootere kansen voor ontwikkeling geopend werden voor de Joden. Het departement van landbouw heeft 1.285.620 boomen geplant in de laatste vier jaren; het Palestina Fondament Fonds (Palestina Foundation Fund), werkzaam als agentschap voor de Wereld Zionisten organisatie, 672,933 boomen; de opperste Moslem Raad, 14.700; terwijl de overigen geplant waren voor het meerendeel door nederzetters in Joodsche Landbouw-kolonies.”

De getallen die hier opgesomd zijn betreffen de jaren tusschen 1920 en 1924. Sinds dien tijd zijn er groote stappen genomen voor de herwinning van Palestina. Met de bescherming van het Engelsche gouvernement en de hulp der fondsen, gecollecteerd door verscheidene Joodsche organisaties, keeren de Joden nu terug naar Palestina met een snelheid van 4 duizend elke maand. Verleden jaar trokken veertig duizend Joden, meerendeels van Oostelijk Europa, maar ook van andere deelen der wereld, op naar het Heilige Land.

Een nationaal tehuis voor de Joden wordt gebouwd en meer dan dertig millioen dollars zijn besteed in het land. Bovendien wordt het vermeld dat Baron Edmund de Rothschild, Palestina's grootste weldoener, ongeveer twee honderd millioen in het land vastgezet heeft. Hij was de eerste om Joodsche kolonies in alle deelen van Palestina te vestigen.

De pers vertelt ons dat „Joodsch kapitaal maakt van Palestina een groot industrieel centrum. Zware industrieën zijn gebouwd geworden rondom Haïfa, waaronder een cement-fabriek, meel-fabriek

en olie- en zeep-werken. Fabrieken van elke beschrijving verrijzen snellijk in Tel-Aviv, de eenige Joodsche gemeenschap in de geheele wereld, met een aantal inwoners van omstreeks 40.000. Tel-Aviv is gelegen nabij de oude plaats Jaffa, het centrum voor het groeien van sinaasappelen in Palestina.

„Palestina heeft een bevolking van bijna 900.000, waarvan 150 duizend joden zijn. In den loop van een geslacht zullen de Joden, met de tegenwoordige snelheid van immigratie, het aantal Arabieren evenaren, en het Joodsche land zal dan een historisch feit zijn.”

Palestina zal later verlost worden en het huis der Joden zijn. Wanneer die tijd daar is zal Christus verschijnen, zooals Zacharias verkondigde, en wanneer de Joden belegerd worden door hun vijanden zal de Olijfberg in tweeën splijten en een vallei gevormd worden waarheen de Joden zullen vlieden voor hun veiligheid. Terwijl zij in deze schuilplaats zullen toeven zal Christus aan hen verschijnen. In hun verwondering zullen zij zeggen: „Wat zijn deze teekenen in Uw handen en voeten?” De Heiland zal dan antwoorden: „Dit zijn de wonden waarmede ik verwond werd in het huis mijner vrienden.” Dan zullen zij weenen vanwege hunne goddeloosheden; dan zullen zij weklagen omdat zij hun Koning vervolgden.

Hierna zal de Heere Zijn belofte, gemaakt door Ezechiël, vervullen wanneer Hij zeide: „Ziet, Ik zal de kinderen Israëls halen uit het midden der Heidenen, waarhenen zij getogen zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en brengen hen in hun land.

„En Ik zal ze maken tot een eenig volk in het land, op de bergen Israëls, en zij zullen allen tezamen eenen eenigen Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot twee volken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn.

„En zij zullen zich niet meer verontreinigen met hunne drekgoden, en met hunne verfoeiselen, en met al hunne overtredingen; en Ik zal ze verlossen uit al hun woonplaatsen, in welke zij gezondigd hebben, en zal ze reinigen; zoo zullen zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot eenen God zijn.....

„En zij zullen wonen in het land, dat Ik Mijnen knecht Jakob gegeven heb, waarin uwe vaders gewoond hebben, ja daarin zullen zij wonen, zij en hunne kinderen, en hunne kindskinderen tot in eeuwigheid, en Mijn knecht David zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid.

„En Ik zal een verbond des vredes met hen maken, het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal ze inzetten, en zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid.

„En Mijn tabernakel zal bij hen zijn, en Ik zal hun tot eenen God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

„En de Heidenen zullen weten, dat Ik de Heere ben, die Israël

heilige, als Mijn heiligdom in het midden van hen zal zijn tot in eeuwigheid."

Deze dag is zeer aanstaande; de teekenen worden gegeven, maar dit alles ten spijt gaan de menschen voort in hunne wegen en zullen zich niet voorbereid vinden wanneer de roepstem gehoord wordt:

„Ziet, de Bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!"

„Want gelijk een strik zal hij komen over al degenen, die op den ganschen aardbodem zijn.

„Waakt dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor den Zoon des menschen". Zoo bid ik, in den naam van Jezus Christus, Amen.

DE MENSCH IS EEUWIG *).

Opeenvolgende perioden van bestaan.

Er zijn vier toestanden of perioden in den vooruitgang van het individu die in de Heilige Schrift worden genoemd. Deze zijn: 1. de onbelichaamde, 2. belichaamde, 3. de ontlichaamde, en 4. de verheerlijkte of opgestane staat.

Met andere woorden: 1. Een ieder van ons had als een persoonlijke geest een vóór-sterfelijk bestaan; 2. thans zijn wij in het gevorderde of sterfelijke stadium van vooruitgang, 3. na den dood zullen wij in een ontlichaamden staat voortleven, dewelke slechts een scheiding van geest en lichaam is; 4. en ter gezetter tijd zal een ieder van ons, hetzij rechtvaardig, hetzij zondig, uit de dooden opstaan met geest en lichaam vereenigd om niet meer te worden gescheiden.

Aangaande de zekerheid van den vóór-sterfelijken staat, gewoonlijk voorbestaan genoemd, zijn de schriften zeer uitdrukkelijk. Onze Heer Jezus Christus verzekerde herhaaldelijk dat Hij geleefd had vóór dat Hij in het vleesch werd geboren (zie Joh. 6 : 62; 8 : 58; 16 : 28; 17 : 5), en zooals het met Hem was, zoo zal het zijn met de geesten van allen die sterfelijk zijn geworden of nog zullen worden.

Wij hebben, in dien vóór-sterfelijken staat, achtereenvolgens het aanzijn gekregen als geesten, in letterlijken zin als de kinderen van het Opperwezen, hetwelk door Jezus Christus aangebeden en Vader genoemd werd. Lezen wij niet dat de Eeuwige Vader „de God is van de geesten van alle vleesch" (Numeri 16 : 22; 27 : 16) en meer in 't bijzonder dat Hij „de Vader der geesten" is? (Hebr. 12 : 9). In het licht van deze Schriftuurplaatsen is het eenvoudig-

*) Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklas.

Leibniz. Eeuwig onafhandelijke gemeenschap

lijk waar dat de geesten der menschen daar verwekt en geboren werden in den, wat wij noemen vóór-sterfelijken staat of het voorbestaan.

De eerste, geestelijke geboorte is door Abraham, aan wien deze feiten waren bekend gemaakt, in krachtige taal beschreven als een organisatie-proces en de geesten die aldus vooruitgang hebben gemaakt worden aangeduid als intelligenties: „De Heere nu had aan mij, Abraham, getoond de intelligenties die georganiseerd waren eer de wereld was, en onder al dezen waren er vele van de edelen en grooten” (Paarl van Groote Waarde, pag. 65).

Het is voor het menschelijk verstand moeilijk om de werkelijkheid van een oneindig of eeuwigdurend proces te begrijpen, hetzij van het heden tot aan of voorbij wat wij in betrekkelijken zin, het volmaakte noemen, steeds verder, zonder einde, of hetzij terug door vervlogen tijdperken, waaraan geen begin was. Maar wie zal beweren dat de dingen die het menschelijk begrip te boven gaan, niet kunnen bestaan?

Gedurende de eeuwen van ons vóór-bestaan ontwikkelden wij met persoonlijke eigenschappen en verscheidene bekwaamheden. Voor zoover wij met behulp van het licht dat ons werd gegeven, in het verleden kunnen terugstaren, zien wij dat er onder de geesten altijd graden van intelligentie waren, en bijgevolg ook van bekwaamheid, precies dezelfde verschillen als onder ons, sterfelijken, bestaan.

„Dat alle menschen gelijk geboren worden” *), is waar in den zin als waarmede deze kernachtige spreuk werd opgeteekend in de wetten van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika als een vanzelfsprekende waarheid, want zulke wetten die de menschen in gerechtigheid vaststellen voorzien in de bescherming der persoonlijke rechten op een grondslag van gelijkheid, en werken zonder aanzien des persoons. Maar indien deze stelling toegepast wordt als beteekende zij dat alle menschen met gelijke capaciteiten worden geboren, of zelfs met ingeboren bekwaamheden voor elk in overeenkomstige mate, wordt zij ongerijmd en ontegenzeggelijk vals.

Elke geest, die in het vleesch wordt geboren is een persoonlijk karakter en verleent een zich geheel en al eigen aard aan het lichaam dat als zijn verblijfplaats werd bereid. De neigingen, voor- of afkeur, kortom de geheele gesteldheid van den geest, kunnen in den loop van het aardsche leven worden versterkt of gewijzigd en de geest kan, terwijl hij met het sterfelijke lichaam verbonden is, voor- of achteruitgang maken. De voorstanders of aanhangers van de zoogenaamde wetenschap „de leer der rasverbetering”, zijn

*) Deze zinsnede komt voor in een vermaarde rede van Abraham Lincoln op een slagveld van helden in den burgeroorlog der V. S. welke vele levens kostte en duurde van 1862 tot 1866.

*F. Intelligentie wordt niet gemaakt
afgeschapen. B. J. 93.*

geneigd om bij de vaststelling van het karakter den nadruk te leggen op de overerving, zonder met de trekken en eigenschappen van den individueelen geest uit het vóór-bestaan rekening te houden.

De geest leefde als een geschapen intelligentie voor hij een belichaamd kind van menschelijke ouders werd en zijn persoonlijkheid uit dat vóór-bestaan zal zich doen gelden op het tijdperk van zijn aardsche leven. Ofschoon de oorspronkelijke persoonlijkheid door de neigingen tengevolge van invloeden, die aan het lichaam of aan omstandigheden vóór de geboorte te wijten zijn, sterk op den achtergrond gedrongen wordt, is zij toch aanwezig en laat haar stempel-afdruc achter. Dit is in overeenstemming met de erkende wetten uit de natuurkunde: iedere kracht die op een lichaam wordt uitgeoefend, heeft haar bepaald gevolg, hetzij deze alleen of in samenwerking met andere, zelfs tegenstrijdige krachten, werkt.

De geboorte van elken ziel ligt in het verre verleden, voorbij de horizon van ons bevattingsvermogen, en wat wij een begin noemen is even goed een voltooiing en een beëindiging, als de aardsche geboorte tegelijkertijd het begin is van het aardsche leven en een beëindiging van de periode van het vóórbestaan.

In God's geopenbaard woord worden de feiten aldus omschreven.

„Indien er twee geesten zijn, en de een zal intelligenter zijn dan de ander, zoo hebben deze twee geesten, niettegenstaande de een intelligenter dan de ander is, geen begin; zij bestonden voorheen, zij zullen geen einde hebben, zij zullen later bestaan, want zij zijn gnolaum of eeuwig” (Paarl van Groote Waarde, pag. 65).

Aan elk stadium van ontwikkeling, evenals aan elk menschelijk leven, is een begin en een einde, maar elk stadium is een bepaald onderdeel van een eeuwigdurend proces, zonder begin of einde. De mensch is van nature eeuwig en van Goddelijke afstamming.

Uit „Vitality of Mormonism”, door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

TEEKENEN DER TIJDEN.

In het vervolg zullen wij onze lezers en lezeressen de teekenen der tijden doen zien in enkele korte lijnen, zoover als binnen ons bereik is. Vele dingen doen zich voor in verschillende vormen, doch met onbetwistbare zekerheid vereenigen zij zich allen tot het eene doel, namelijk de inwoners der aarde wakker te roepen, op te wekken tot een ernstig geloof in God, een verbreking hunner booze werken, een keering tot een nieuw leven, een nieuwe geboorte, uit water, door den juisten doop, onder handen van God's dienstknechten, en uit geest, door oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes. Hij, die ooren heeft, hoore! en die oogen heeft, laat hij zien, want God laat niet met Zich spotten!

De Lamanieten.

De idee dat de Amerikaansche Indianen langzaam uitsterven moet opgegeven worden. E. B. Meritt, Ass't. Commissaris der V. S. Indianen zeide in een toespraak op 1 Dec. te Oakland, Cal. dat er nu 349,876 Roodhuiden zijn tegen 270,544 in 1900; zij nemen in aantal jaarlijks toe met 1,500. Zij zijn tevens een vooruitstrevend en voorspoedig volk, en hun eigendommen in vee, boschgrond en olie-producten loopen ver in de millioenen. De weelde per capita onder de Indianen is grooter dan van eenig ander volk. De weelde per capita van de naties in den wereldoorlog betrokken, was \$ 800; van het volk der V. S. is \$ 2500.—, terwijl die der Indianen in de V. S. \$ 4700.— bedraagt.

Volgens het Boek van Mormon is de zending der Indianen nog niet vervuld. Zij zullen nog een groote rol spelen in de geschiedenis van Amerika, en voorbereidselen kunnen hieruit opgemaakt worden. (Lees 3 Nephi 20: 15-20; 21: 22-29; L. en V. afd. 87: 5; 113: 10).

Pestilentiën.

Een vreeselijke typhus-epidemie, die naar verluidt minstens 600.000 slachtoffers heeft gemaakt, trekt langzaam van West naar Oost door het Afrikaansche continent, dood en verderf zaaierend over een uitgestrektheid van 5000 K. M. Het juiste cijfer der slachtoffers is niet bekend, maar in Borni zijn 50.000 menschen aan de ziekte gestorven, en te Kalo (Nigeria) moet het aantal dooden nog grooter zijn. De typhus heeft reeds Darfoer in den Engelsch-Egyptischen Soedan bereikt en teistert thans de districten Zalingei, Nyala en Kebkebia. De districtscommissaris van Zalingei meldt 10.000 dooden op een bevolking van 45.000 zielen.

De griep heeft in Engeland, volgens een bericht in de „Telegraaf”, in de week van 6 tot 12 Februari 759 slachtoffers geëischt, en de week daarvoor een aantal van 818.

Aardbevingen.

Een bericht van 14 Februari uit Belgrado vermeldt: Te Mostar zijn de meeste gebouwen ingestort; o. a. ligt de groote tabaksfabriek geheel in puin. Te Metkovitsj zijn het station, 't postkantoor en talrijke particuliere huizen vernield. De dorpen in het Merelveld zijn tot ruïnes geworden. Daar is de grond namelijk over een groote uitgestrektheid verzakt, tengevolge waarvan talrijke huizen van de aard-opervlakte zijn verdwenen. Te Serajewo vond een ernstige aardschuiving plaats, waardoor tientallen huizen bedolven werden. Twaalf personen kwamen onder de puinhoopen om het leven. De seismografen te Agram, Serajewo en Mostar trilden zóó sterk, dat de toestellen onklaar geraakten. In twintig minuten tijds werden niet minder dan 19 schokken geregistreerd. De telegrafische en telefonische verbindingen met het aardbevingsgebied zijn verbroken.

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: G. DOEZIE

ZELF ACHTING, EEN DEUGD VAN EEN KIND VAN GOD.

Wat zijn de voornaamste deugden in een waar kind van God? Gedurende mijn zedingsondervindingen heb ik zekere waardevolle waarnemingen gemaakt en dacht ik, dat door sommigen ervan hier neer te schrijven, anderen gebaat kunnen zijn in hun streven om kinderen van God te worden.

De allervoornaamste deugden in het karakter van een waar godsvruchtig mensch, zooals ik die heb leeren kennen, zijn ten eerste zelfachting, ten tweede liefde voor medemenschen en ten derde een toewijding aan God, welke laatste alle dezen in zich sluit. Het schijnt mij toe dat de geheele wet in deze drie eigenschappen of karaktertrekken van een kind van God vervat wordt, doch plaatsruimte laat slechts toe dat hier het eerstgenoemde, n.l. zelfachting, behandeld wordt.

Zelfachting vereischt allereerst een stipte handhaving van een persoonlijk zedelijk gedrag. Men behoort rein te zijn van begin tot einde, in gedachten zoowel als lichaam, want de Geest Gods zal niet wonen in onreine tabernakelen, noch zal de inspiratie Zijns Heiligen Geestes ons verstand verlichten zoo onze gedachten bevlekt en bezoedeld zijn, „want zooals een mensch in zijn hart bedacht heeft, zoo is hij”.

Zelfachting vereischt dat wij den geest van liefde tot alle menschen aankweeken en in het bijzonder tot hen met wie wij leven en arbeiden. Een der fijnste kenmerken van ware liefde is een goede aard. Een mopperende, klagende, foutzoekende natuur is afbrekend, kwetsend en geest-doodend, terwijl iemand die aldus behebt is, zelden of nooit door zijn medemenschen bemind zal worden en hij of zij zal zelfs niet voorspoedig, maar ongelukkig zijn, terwijl bovendien een mislukt leven het gevolg is. De geest van licht en waarheid zal zich geheel onttrekken van zoo'n iemand en hij of zij zal overgelaten worden om in de duisternis rond te tasten en te struikelen over den weg. Want „al ware het dat ik de talen der menschen en der engelen sprake, en de liefde niet hadde, zoo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden”, zoo luidt de Schrift.

Eigen lof of roem, eigen volmaaktheid of zelfzucht, worden ver-
 afschuwd door ware zelfachting. Hij die steeds zichzelf tracht te
 vergrooten in oogen van anderen door eigen roem en ten koste van
 het belasteren van een goeden naam van anderen, heeft absoluut
 geen zelfachting en is zelfs zonder eenige schijn van liefde, daar
 een foutzoeker en voortdurend klager slechts de werken des duivels
 doet, en vroeger of later in schande en oneer gebracht zal worden.
 „Indien iemand onder U dunkt dat hij godsdienstig is, en hij zijne
 tong niet in toom houdt, maar zijn hart verleidt, dezès godsdienst
 is ijdel,” aldus spreekt het Boek der Boeken.

Niemand kan een waar kind van God zijn en gelijktijd voort-
 durend foutzoeken in hen die de Heer gekozen en aangesteld heeft
 Zijn werk te leiden en besturen. De allereerste stap van afval is
 om fouten te zoeken in de leiders, lokaal of algemeen. Dus zou ik
 een ieder willen waarschuwen volgens de woorden van den profeet
 Joseph Smith toen hij zeide: „Die persoon welke opstaat om ande-
 ren te veroordeelen en fouten zoekt in de leiders der Kerk in eenige
 of alle vertakkingen ervan, zeggende dat zij gefaald hebben, dat
 een ieder verkeerd is, terwijl hij zelve rechtvaardig is, weet voor-
 zeker, dat die man of vrouw op den hoofdweg van afval is, en zoo
 hij of zij zich niet bekeert, zal hij of zij afvallen zoo zeker als God
 leeft”. Zoo'n persoon kan zijn of haar leven niet eerbaar doorbren-
 gen, doch zal in alle waarschijnlijkheid in oneer sterven. Zulke
 menschen zijn ook niet te gebruiken in God's werk. De raad des
 Heeren tot allen luidt: „Laat uwe ingewanden vol liefde jegens
 alle menschen, en jegens het huisgezin des geloofs zijn, en laat
 deugd uwe gedachten onophoudelijk versieren, dan zal uw ver-
 trouwen in de tegenwoordigheid Gods sterk wassen, en de leer van
 het Priesterschap zal op uwe ziel nederdalen als de dauw des
 hemels. De Heilige Geest zal uw voortdurende metgezel zijn, en
 uwe sceppter een onveranderlijke sceppter van gerechtigheid en
 waarheid, en uwe heerschappij zal eene eeuwige heerschappij zijn,
 en zonder dwangmiddelen zal dezelve tot U toevloeien voor immer
 en altoos.”

Zelfachting eischt dat men zijn aandacht schenke aan zijn eigen
 zaken en met eere de plichten die op hem gelegd zijn, nakome, dus
 vanzelf zich niet ophouden met zaken of levens van anderen. Door-
 gaans oordeelen de menschen de toestanden en levens van anderen
 volgens het licht van hun eigen hart. Want „uit de overvloed des
 harten spreekt de mond,” daarom laat uw hart vol liefde zijn jegens
 uwe medemenschen en hen die God geroepen heeft u in Zijn werk
 te leiden. Foutzoeken is een afschuwelijke ziekte en hij die ermede
 aangedaan is zoude vanuit de gemeenschap zijner broederen ver-
 bannen moeten worden als „onrein”. Want die persoon ziet
 door verzwerde oogen en spreekt uit een onrein hart.

Zelfachting vereischt dat gij allen liefhebt, doch met niet een familiaar wordt, terwijl gij datgene wat u niet in uzelf noch in anderen kunt overwinnen of verbeteren, geduldig moet verduren tot dat God zelve de verandering teweeg brengt. Zoo gij rechtvaardig wenscht te leven, dan moet gij geduld leeren bij het verdragen van zwakheden en tekortkomingen in anderen, daar u zelf zooveel fouten en zwakheden heeft, die anderen in u moeten verduren.. Voorwaar, zoo gij uzelf niet kunt veranderen en maken wat gij wenscht en beweert te zijn, hoe kunt gij redelijkerwijze verwachten dat anderen zullen zijn zooals u dat wenscht en in alle opzichten aan uwe eischen voldoen? Maar al te vaak verwachten wij anderen volmaakt te zien, terwijl wij geen acht slaan op onze eigen onvolmaaktheden, die veelal grooter en leelijker zijn dan die in anderen. Wij zien maar al te dikwijls den splinter in het oog van onzen broeder, en willen die er uit nemen, maar verzuimen den balk in ons eigen oog.

Het is de plicht van een kind van God om de gewoonte te ontwikkelen steeds het beste in zijn naaste te zoeken, immer de goede eigenschappen in zijn medemenschen te ontdekken en liever de deugden te zien dan de fouten; liever de bloemen in elk karakter te zoeken dan het onkruid. Een legende komt mij nu juist voor den geest, welke verhaalt van een ouden Japanschen filosoof, die voor lange jaren dagelijksch langs heuvelen en bosschen zwierf om de wetten der natuur te bestudeeren. Na den dag dus doorgebracht te hebben plachtte hij, op zijn terugkeer in het dorp, zijn volk om zich te verzamelen en hen te onderrichten in de lessen welke hij geleerd had. Op zekeren dag kwam één zijner vrienden tot hem en vroeg: „Wilt u mij als 't u blijft een twijgje van den meidoorn meebrengen als u terugkomt, zoodat ik de les kan nagaan die U ons verleden week van dien boom leerdet?” „Ja”, antwoordde de wijsgeer, „ik zal u hedenavond dien tak brengen”; een tweede zijner vrienden vroeg hem dien morgen: „Kan u mij een roos brengen zoodat ik die lezing van u gisteravond kan instudeeren?” „Ja, U breng ik de roos”, antwoordde hij. Voordat hij dien morgen de dorpspoort uitwandelde vroeg hem een derde: „Wil u mij een lelie brengen, zoodat ik de les van reinheid van u bestudeeren kan?”, en ook dit gevraagde werd hem beloofd door den filosoof.

Dien avond, bijna zonsondergang, keerde de man huiswaarts, en werd bij de poort door zijn drie vrienden verwelkomd. Den eerste gaf hij den tak van den meidoorn, den tweede de roos en den derde de lelie. Op eens riep de man met den meidoorn uit: „Hier zit een leelijk dood blad aan dezen tak!” Eveneens merkte de tweede op: „Wat een afschuwelijke doorn zit er aan de roos!”, en vervolgens sprak de derde: „Ziet eens de vuile aarde aan den

wortel van deze lelie!" „Laat mij eens zien?" was het bescheid en de wijsgeer nam van den eerste zijn tak, den tweede zijn roos en den derde zijn lelie terug. Het doode blad plukte hij van den meidoorntak en gaf dat aan zijn eersten vriend. Den doorn nam hij van den roos en reikte dezen terug aan den tweede; daarna ontdeed hij den wortel der lelie van de kluit aarde en gaf deze aarde aan zijn derden vriend. Den tak, de roos en de lelie had hij nu zelf behouden, en sprak: „Gij hebt nu elk datgene wat het eerst uw aandacht trok. Gij zocht het doode blad, en vondt het. Gij zocht naar den doorn, en deze was daar; gij vondt de aarde aan den wortel der lelie, omdat ik die eraan gelaten had. Gij moogt nu behouden wat U het eerste aantrok; ik zal den tak, de roos en de lelie voor mij behouden voor de schoonheid die ik er in vind."

Een elkeen van ons nu mag misschien een dood blad, een doorn of mogelijk wat vuile aarde aan zijn gedrag hebben, doch een ieder heeft eveneens een meidoorntak, een roos of lelie in zijn karakter. Zij, die het weligst groeien in den hof van Onzen Vader, zijn de mannen en vrouwen die het goede zoeken, de roos en de lelie in elkander's karakter.

Een der moeilijkste lessen in het leven is wel om te leeren de levens van anderen niet te becritiseeren. Dikwijls als wij oordeelen, of liever gezegd onze naasten veroordeelen is het louter dat wij ons ongepast bemoeien met zaken van anderen, zonder zelfs een hoop of begeerte om nuttig of behulpzaam te zijn. Het behoort immer bedacht te worden dat „het wijste oordeel bestaat uit het samenwerken van het beste hoofd met het beste hart; het is vriendelijk, eerlijk en barmhartig, ook waarheidslievend; niet de verwezenlijking van een vooroordeel." Het moet steeds de wensch en het voornemen van een echt kind van God zijn om te leven in het heldere zonnelicht van Zijn liefde, zijn oogen in liefde sluitende tegen alle booze veroordeeling, veel vergevende en vergevende. Het ware kind zal steeds ernstiglijk en sympathiek trachten de beste deugden en trekken van zijne medemenschen te zoeken en ondersteunen, te zoeken het ware karakter van al degenen waarmede hij in aanraking komt. Voordat gij een oordeel over een ander velt, zoo gij dan oordeelen moet, slaat uw blik eerst diep in uw eigen hart en vraagt uzelfen of gij werkelijk gelooft dat uw oordeel billijk is, recht en rechtvaardig, en zonder vooroordeel. Wanneer gij laster moet aanhooren, vraagt dan eerst bewijzen want daardoor houdt gij uw eigen oordeel achterwege, en verstomt het oordeel van anderen.

Een kind van God zal dus het vlugste ontwikkelen en toenemen in bekwaamheid wanneer een liefde voor God's werk, medemen-

schen en kerk zijn ziel meer en meer vervult. Iemand die God's werk niet bemint, met hart en ziel, kan nimmer tot groote bekwaamheid geraken. Het leven biedt slechts één ding — de gelegenheid, — en de rest ligt aan een ieder zelf. Wij behooren de gelegenheid aan te grijpen, en te leeren dat het grondbeginsel van welslagen een toewijding is aan het ons opgedragen werk. Breekt het hoofd niet over verhooging of promotie. Wanneer gij bekwaam zijt voor grooter verantwoordelijkheid zal zulks op U gelegd worden zonder dat gij er voor vraagt. Een ieder onzer houdt in zijn bezit de sleutelen tot succes, en zal vordering maken zoodra hij dien sleutel slechts wil gebruiken en omdraaien.

JOHN P. LILLYWHITE.

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleide met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

(Slot.)

Vraagt misschien iemand: wat denken de Mormonen wel van de Hervorming? dan vind ik het beste antwoord daarop in een lofdicht op Maarten Luther in de *U t a h - N e d e r l a n d e r* van 11 October 1917.

„Luther — als met donderslagen
 Trof uw woord den eik der dwaling,
 Toch ook, als een teedre moeder,
 Bracht gij troost aan bange harten;
 Innig, wonderinnig schreeft gij
 Van de liefde tot den Heiland!
 Dichter waart gij, uw gezangen
 Worden nimmermeer vergeten!

„Wie zal Luthers invloed schatten?
 Menschen zouden 't niet vermogen!
 Maar wie Luther leerden kennen,
 Hem in waarheid leerden kennen.
 In het tijdraam zijner dagen,
 Zullen altoos van hem houden,
 Trots zijn driften en gebreken,
 Zullen altoos hem bewond'ren
 Als een rijkbegiftigd Godskind.”

Men ziet het, de groote hervormer wordt gewaardeerd,
Evenwel:

„Luther was geen kerk-h e r s t e l l e r,
Luther was een paus-bevechter,
Was een grimmig Rome-hater,
Was een felle tegenstander
Van het poppenspel der priesters,
Priesters die geen priesters waren:
Blinde leidslîen van de blinden.

Luther was geen wederbrenger
Van de macht van ware priester,
Van 't gezag van heilgezanten:
't Priesterschap van Melchizedek,
Volmacht van den Allerhoogste,
Waarmee menschen kunnen binden
En waarmee ze ontbinden kunnen,
Ord'lijk, met fiat des hemels.”

Luther en de andere hervormers hebben allen hun plaats in het Groote Plan der Voorzienigheid. In geen hunner echter werd de voorspelling van Openb. 14 : 6 vervuld:

„En ik zag een anderen engel, vliegende in het midden des hemels, hebbende het eeuwige evangelie om te verkondigen denge-
nen die op de aarde wonen, en aan alle natie en geslacht en taal
en volk.”

De stichter van het Mormonisme en zijne volgelingen getuigen in allen ernst, dat die hemelbode verschenen is. Op de hoogste torenspits van den grijsgranieten Zoutmeertempel staat een gulden beeld, dat een bazuinende engel voorstelt: Moroni, den weergaloozen lichthersteller. Die beeltenis is het symbool van de zending der Laterdaagsche kerk.

Kan er uit Utah iets goods komen? Komt en ziet.

Utah beteekent: „Op de hoogten”. „Een stad die boven op een berg ligt kan niet verborgen zijn”. Haar lamp is ontstoken en niet onder een koornmaat gezet, maar op een kandelaar. Zij schijnt voor de geheele wereld. Moge men haar goede werken zien en den Alvader verheerlijken!

Einde.

VAARWEL GROETEN.

Nadat wij Nederland verlaten hebben en wederom onze reis hebben aanvaard naar het verre Westen, roepen wij al onze broeders en zusters een hartelijke vaarwel-groet toe. Wij bidden voor Uw aller welzijn, zoowel lichamelijk als geestelijk, en voor uwe getrouwheid en standvastigheid in het eeuwige Evangelie. Want door te volharden tot het einde zullen wij eenmaal zalig worden en overwinnen.

Wij hebben in zwakheid getracht de boodschap van leven en zaligheid aan velen bekend te maken. Velen hebben onze stemmen gehoord en velen onzen omgang gehad, en eveneens velen onzen levenswandel gadeslagen. Nu zijn wij overgeplaatst om onze werkzaamheden voort te zetten in Zion, en hopen vast te zullen houden aan de ijzeren roede. Dit is ook de hartewensch voor U allen, van Uwe broederen in Christus

JOHN VANDERWERFF.
ANDRIES DE BRUIJN.
WILLIAM POSTMA.

UIT ONS ZENDINGSVELD.

UIT WOERDEN.

Op Donderdag 10 Februari, des avonds te 8 uur, werd een bijzondere openbare vergadering gehouden te Woerden. Ouderlingen Simmons en Chipman, welke daar werkzaam waren, hadden deze vergadering wijd en zijd bekend gemaakt, en door hun onvermoeiden arbeid werden dien avond meer dan 300 personen in kennis gebracht met evangelie-beginselen. De zaal was stampvol, en velen moesten staan, terwijl 50 teleurgesteld moesten worden vanwege plaatsgebrek. Een volkomen orde heerschte, terwijl ouderlingen F. H. Gannell en Zendings-President John P. Lillywhite het woord voerden, en er was een ernstige belangstelling kenbaar in al het gesprokene van begin tot einde. Meer dan 300 traktaten werden na den afloop uitgegeven, en het was een schitterende gelegenheid om het herstelde Evangelie aan de inwoners van Woerden en omstreken bekend te maken.

UIT ROTTERDAM.

Sedert onze welgeslaagde Rotterdamse conferentie van 23 Januari j. l., die eveneens gekenmerkt werd door de eerste openlucht-vergadering op Vrijdag den 21sten, is te Rotterdam terdege gebruik gemaakt van een onlangs verkregen vergunning van B. en W. van Rotterdam, voor het houden van soortgelijke straatvergaderingen op verschillende plaatsen.

Op vier verschillende tijden per week, op twee aangewezen openbare plaatsen, worden nu straatvergaderingen gehouden, met voortdurend succes. Voorbijgangers worden met goed gevolg in kennis gesteld met de zuiver-herstelde beginselen van het evangelie, en het wordt bevonden dat de inwoners van Rotterdam gewillig zijn om deze boodschap aan te hooren. Groepen van 50 tot 200 personen worden doorgaans toegesproken, en vele tractaten uitgegeven. Op deze wijze wordt het evangeliezaad gestrooid in veler harten, en zien wij dat de Heer ons den weg bereid om het evangelie snellijk te prediken tot een getuigenis aan het volk van Nederland, en wij zien met vreugde uit naar den tijd dat deze prediking vruchten zal dragen. Stipte orde kenmerkt al deze samenkomsten, waarbij groote medewerking ondervonden wordt van de dienaars der wet.

Te Rotterdam werd eveneens een doopvergadering gehouden, en wel op Zondag den 20sten. Acht zielen werden door onderdompeling en oplegging der handen ingelijfd in het lichaam van Christus, Zijne Kerk. Drie ervan zijn woonachtig in Dordrecht, drie in Delft, en twee in Rotterdam.

UIT APELDOORN.

Bewoners van de omstreken van Apeldoorn hebben onlangs gelegenheid gehad een buitengewoon schouwspel gade te slaan. Het was n. l. een doopplechtigheid, die plaats had in het Kanaal voorbij de Kayersbrug, op Zaterdag 19 Februari, des namiddags vier uur. Hoewel het weer zeer

koud was, en ijs het water bedekte, waren ruim zeventig personen tezamen gekomen en waren willekeurige of onwillekeurige toeschouwers van dit zeldzame geval. Zendings-President J. P. Lillywhite was eveneens tegenwoordig. Br W. Kwant van Utrecht zond eerst een ernstig gebed op, waarna eerst Ouderling Hutchinson van Zutphen den doop aan vier bediende en daarna Ouderling Newbold van Apeldoorn den doop voor zeven voltrok. Onder deze elf doopelingen waren twee uit Zutphen, een uit Arnhem en acht van Apeldoorn. Ofschoon vier ervan kinderen waren, aarzelde niet één hunner het koude water in te gaan, en hun ondervinding was eenparig, dat het water in het geheel niet koud aandeed voor hen. Het opgezonden gebed was zeker verhoord geworden, en alles had een goed verloop. Enkele nieuwsbladen gaven een gunstig rapport.

Hoe heerlijk is voor diegenen, die daar een verbond aangingen met hun Hemelschen Vader, zoo'n stonde! Heilige oogenblikken, van wedergeboorte, tot een nieuw leven, het ware leven in Christus! Om nimmer gewischt te worden uit de herinneringen van deze elf, noch die der toeschouwers, en wij bidden voor meer, dankbaar voor dezen!

Dien avond werd een speciale vergadering te Apeldoorn gehouden, waar een rijke geest tegenwoordig was en die velen bijwoonden.

UIT AMSTERDAM.

Het gebouw Weteringschans 101 heeft in de afgelopen maand enkele zeer opvallende inwendige veranderingen ondergaan. Het interieur is zoodanig verbeterd dat ongeveer 100 menschen meer geherbergd kunnen worden. Het platvorm is naar achteren gebracht, waardoor het geheel der zaal nu meer gebruikt kan worden, terwijl eveneens een doopvont is aangelegd, dat wij vele malen hopen te gebruiken. Het aanzien der zaal is veel verbeterd, en de onkosten daaraan besteed zullen veel nut in de toekomst afwerpen. Het biedt nu schitterende gelegenheden aan voor de vergaderingen en het is nu slechts onze wensch dat velen het nut hiervan mogen trekken in de toekomst, en in deze geriefelijke zaal het zuivere onvervalschte woord des Heeren hooren.

VERPLAATSINGEN, ENZ.

Ouderling Wm. Ashton is onlangs vanuit Amsterdam verplaatst naar Den Haag, alwaar hij als vertakkingspresident werkzaam zal zijn. Ouderling G. E. Hill is geplaatst in Groningen en ouderling F. E. Mitchell in Schiedam.

AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE.

Een halfjaarlijkse conferentie zal gehouden worden te Amsterdam, in de zaal Weteringschans 101. De vergaderingen zullen gehouden worden als volgt:

Openbare vergaderingen op Donderdag en Vrijdag, 3 en 4 Maart, des avonds 8 uur.

Zendingen-vergadering op Zaterdag 5 Maart, 11 uur 's morgens.

Leeraars-, Leeraressen-, Priesterschap- en Zustershulp-vereeniging-vergadering op Zaterdagavond, zeven uur.

Des Zondags zullen drie vergaderingen gehouden worden, allen in het gebouw Weteringschans 101, om 10 uur 's morgens, 2 uur n. m. (uitsluitend voor leden) en 7 uur des avonds.

KOMT ALLEN!

Deze vergaderingen zijn belegd voor het geestelijk welzijn van allen, leden zoowel als vrienden en kennissen. Zegt het voort!